

Arrest

nr. 221 581 van 22 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 23
2060 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Veiligheid en van
Binnenlandse Zakende Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van
Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 24 april 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. F. DAEM, die loco Mr. K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. T. SCHREURS, die loco Mr. E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers hebben de Turkse nationaliteit en dienden op 09.10.2018 een asielaanvraag in bij de Griekse autoriteiten.

Op 31.12.2018 werd de echtgenoot/vader van verzoekers tegengehouden door de grenspolitie van de Luchthaven van Zaventem, komende van een vlucht uit New-York. Hij werd in bezit gesteld van een beslissing tot teruggedrijving (bijlage 11), maar diende een asielaanvraag in aan de grens en werd vervolgens toegelaten tot het Belgisch grondgebied. Zijn asielaanvraag is momenteel in onderzoek bij het Commissariaat-generaal van de Vluchtelingen en Staatlozen.

Op 16.04.2019 verzochten de Griekse autoriteiten België om verzoekende partij over te nemen op grond van artikel 17.2 van de Dublin-III-Verordening, aangezien de partner/vader van verzoekers in België woonde.

Op 24.04.2019 werd dat overnameverzoek afgewezen. Deze weigeringsbeslissing betreft de thans bestreden beslissing.

2. Betreffende de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Naar luid van artikel 39/82, §4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), staat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid open ten aanzien van *“een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.”*

2.2. De verwerende partij stelt hieromtrent het volgende: *“De procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is enkel mogelijk indien de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.*

De parlementaire voorbereiding van artikel 39/82, § 4, van de wet van 15 december 1980, zoals ingevoegd bij het bestreden artikel 5, bepaalt:

« Artikel 39/82, § 4, van de wet regelt de behandelingstermijnen voor de Raad van een uiterst dringende vordering. Deze bepaling definieert ook duidelijk wanneer de indiening van een vordering tot schorsing bij uiterste dringende noodzakelijkheid aangewezen is. In de praktijk wordt vastgesteld dat in dit geval soms een procedurele ‘ omweg ’ bewandeld wordt. Met name, de indiening van een annulatieberoep met een gewone vordering tot schorsing wordt onmiddellijk daarna gevolgd door een procedure waarbij bij wege van voorlopige maatregel gevraagd wordt om het zopas ingediend schorsingsverzoek zo snel mogelijk te behandelen.

Thans wordt duidelijk bepaald dat een uiterst dringende procedure enkel mogelijk is wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder omdat hij vastgehouden wordt in een gesloten centrum, verblijft in een terugkeerwoning of ter beschikking gesteld is van de Regering met het oog op de uitvoering van deze verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel. (eigen onderlijning, eigen markering)

In dat opzicht kan tevens worden verwezen naar volgend arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

- *RVV nr. 159 248 van 22 december 2015*
 - *De Raad wijst op het bepaalde in de eerste zin van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat luidt als volgt: “Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging ervan imminent is, en heeft hij nog geen vordering tot schorsing ingeleid, dan kan hij de schorsing van deze beslissing vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.” 2.1. Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet als verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel kan worden beschouwd wenst te verkrijgen hij de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden.*

Het kan niet worden betwist dat de thans bestreden beslissing géén verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel betreft.

Bijgevolg is de vordering tot schorsing in uiterst dringende niet ontvankelijk.”

2.3. Aan de verzoekende partij wordt gevraagd of zij kennis heeft van de verweernota. Verzoekende partij herhaalt het betoog van haar verzoekschrift en stelt dat zij ook tegen dergelijke beslissingen een rechtsmiddel moet kunnen aanwenden. Zij wijst tevens op de precaire situatie van de kinderen en het feit dat een asielaanvraag in Griekenland pas zal behandeld worden in 2012.

2.4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet op het Belgisch grondgebied verblijft maar een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland. Haar echtgenoot is in België en heeft hier een verzoek om internationale bescherming lopen.

De Griekse autoriteiten verzochten België om de overname van mevrouw G.R.. Op 24 april 2019 nam de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende weigering van de vraag om overname van de Griekse autoriteiten van 16 april 2019. Dit wordt aan de raadsman meegedeeld op 15 mei 2019. De weigering van de overname wordt door de verzoekende partij aangeduid als de bestreden beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts vaststellen dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet gericht is tegen een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel in de zin van artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het verzoek is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. K. CUYKENS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

M.-C. GOETHALS